

בני שבע-עשרה, אל פחד! בני שבעים, אל פחד

שני שירים מתוך הסרט 'מְרָאָה'

מרוסית: סיון בסקין

בסרטו של אנדריי טרקובסקי 'מראה' (1974) נכללים ארבעה שירים מאת אביו, המשורר ארסני טרקובסקי. שניים מהם הופיעו במבחר שירי ארסני טרקובסקי שפורסם בגיליון 18 של "הו!". שני השירים המופיעים כאן משלימים את הרביעייה.

פגישות ראשונות

אֶת כָּל רְגָעֵינוּ יַחַד לְהַלֵּל
חָגְגְנוּ, כְּמוֹ אֶת הַתְּגִלוֹת הָאֵל,
רַק שְׁנֵינוּ בְּעוֹלָם. וְאֵת הַיִּית
קָלִילָה וְאִמִּיצָה מִכַּנֵּף סְנוּיִת,
דִּלְגָתָ, כְּמוֹ סַחֲרָחֶרֶת אוֹ יַעֲלֵ,
בְּמַדְרָגוֹת, הוֹבֵלֶת אֶל הַתְּגִלִּית,
דֶּרֶךְ לַחֹת לִילָךְ וְאוֹר וְצֵל,
לְמַמְלַכְתְּךָ מַעֲבָר לְזִגְגִייתָ.

בְּרֵדַת לַיִל, חֶסֶד לִי נִתַּן
וְרֵשֶׁת הַמְּזַבַּח נִפְתָּחָה,
וְהַעִירִים בְּאִטְיוֹת רֶכֶן
וּמַעֲצָמוֹ זֹהָר בְּחֻשְׁכָּה.
וּבְקוֹמִי אָמַרְתִּי: "תְּבָרְכֵי!",
מִשְׁקִיעַ בְּבִרְכָּה אֶת עֲזֵרוּחִי,
כִּי אֵת יִשְׁנֶנָּה. מִהַשְׁלָחַן וְאֵל
דִּק עֲפַעְפִיךָ כְּחָל לִילְכִי
נִמְתַּח בְּמִלּוֹא הַתְּכִלֶת בְּתַבֵּל,
וְעַפְעַפִיךָ, מוֹאֲרִים כְּחָל,
הָיוּ שְׁלוּיִם, וְחַם יָדְךָ בְּשֵׁל.

וּבְקָרִיסְטָל רָטֵט נָהַר, וְחוֹל
רְשָׁרֵשׁ, עֵשֶׂן הַר גַּעֲשׁ, יָם הַפְּלִיא,
אֲחֻזֹת כְּדוֹר קָרִיסְטָל בְּכַף יָדָה,
וְכֵס מְלָכוֹת עֵרְסֵל אֶת מְנוּחָתָהּ,
וְאֱלֹהִים עֵדִי, הִיִּית שְׁלִי.
וְהִתְעוֹרְרֵת וּמְחַדֵּשׁ יִצְרֵת
אֶת שְׁפֵת בְּנֵי הָאֲנוּשׁ הֶרְהוּטָה,
וְהַגְרוֹן נִמְלֵא בְשֵׁפֶת אוֹצֵר
קוֹלֵי אֲדִיר, וְהַמְלָה "אֶתָה"
גִּלְתָה שׁ"מְלֶךְ" פְּרוּשָׁה עֵתָה.

כָּל הָעוֹלָם אֲזוּ הִתְהַפֵּךְ עֲלֵינוּ –
אֶפְלוּ כּוֹס, קִנְקֵן – סֵתֵם חֲפָצִים,
כְּשֶׁנֶּעֱמְדוּ, כְּמוֹ בְּמִשְׁמֵר, בֵּינֵינוּ
הַמֵּים הַדְּפוּפִים, הַמוֹצֵקִים.

הוֹבְלָנוּ אֶל מְסִתוֹר הַמְּרַחֲקִים.
כְּמוֹ הַזִּיּוֹת, עָלוּ אֶל מוֹל עֵינֵינוּ
עָרִים בְּנוֹיּוֹת מִכַּח הַנְּסִים,
וְנִעֲנַע לְרַגְלֵינוּ גִפְרָשָׁה,
עוֹפּוֹת לָזוּ אוֹתָנוּ בְּמַסָּע,
דָּגִים עָלוּ בְּזֶרֶם רֵעָנָן,
וְהַשְּׂמִים נִגְלְלוּ מוֹלָנוּ...
כְּשֶׁהַגּוֹרֵל פָּסַע בְּעַקְבוֹתֵינוּ,
כְּמוֹ מְטָרֶף עִם לֶהָב מְשֻׁנָּן.

החיים, החיים

אֵינִי בּוֹטֵחַ בְּנְבוּאָה, וְשׁוֹם
לְשׁוֹן רְעָה לֹא מִפְחִידָה אוֹתִי,
שׁוֹם רַעַל. אֵין שׁוֹם מוֹת בִּיקוּם:
כֻּלָּם, הַכֵּל בְּחֵלֶד אֱלֻמוֹתֵי.
בְּנֵי שִׁבְע־עֶשְׂרֵה, אֵל פֶּחַד! בְּנֵי שִׁבְעִים,
אֵל פֶּחַד. רַק אֲמַת וְאוֹר הוֹיִם,
אֵין חֶשֶׁךְ וְאֵין מוֹת בֵּין אוֹרוֹת.
עַל חוֹף הַיָּם כָּלְנוּ בְּשִׁתִּיקָה,
אֲנִי מְבוֹחָרֵי הַמְּכַמְרוֹת,
כְּשֶׁהֲאֱלֻמוֹת בָּא בְּלֶהֱקָה.

בְּתִים עִם דִּירִים – לֹא מִתְפָּרְקִים.
אֶקְרָא לְכֹל מֵאָה שִׁתְּנִקְבוּ,
אֶחָדֵר וּבֵית בְּתוֹכָה אֶקִּים.
לְכֵן בְּנִיכֶם וּנְשִׁיכֶם יֵשְׁבוּ
לְשִׁלְחָנִי, אֶת מְזוֹנֵי חוֹלְקִים –
אוֹתוֹ שְׁלַחַן לְנֶכֶד וּלְסֵב:
מִפְּנֵי שֶׁהֶעֱתִיד קוֹרָה עֶכְשָׁו,
אֲנִי מְרִים אֶת כַּף יָדִי לִיצֵר –
קִבְלוּ אֶת כָּל חֲמֹשׁ קַרְנֵי הָאוֹר.
כְּמוֹ עַל קוֹרָה, כָּל יוֹם עֶבֶר נִשְׁעַן
עַל עֲצֻמוֹתֵי. הַחֲזוֹקְתֵי אֶת יָמָיו,
וּכְמוֹ שְׂדֵה מְדַדְתֵי אֶת הַזְּמַן,
כְּמוֹ דֶרֶךְ הַר, עֶבְרַתִי מִתְחַתֵּיו.

לְמִדוֹתֵי בְּחֵרְתֵי לִי עֶכְשָׁו
מֵאָה הוֹלְמַת. עֵשֶׁב וְעֵשֶׂן
מֵעַל הָעֶרְבָה; צָרְצַר שׁוֹכֵב
דִּגְדַּג אֶת הַפָּרְסוֹת, נִבָּא, מְטָרָף,
אֵים עָלֵי בְּמוֹת הַקְּרוֹב.
אֶת גּוֹרְלֵי חֲבֵרְתֵי לְאֶכְפִּי;
וְגַם עֶכְשָׁו, בְּתוֹךְ עֵתִיד, לְרֵב

אני קצת מתרומם על הארכוף.
ודי לי באלמות ההולם
כדי שזרם דמי מזמן לזמן.
תמורת פנה חמה בוטחת כּאן
מחיר חיים הייתי משלם,
אך מחט החיים המרחפת,
כמו חוט, בכל תבל אותי סוחפת.